

# ZÁŠKOLÁČEK

č. 9



**Den  
otevřených dveří**

**Ekotým informuje  
Život v ohrožení**



**Střípky z přírody**



**Kde se točil Vinnetou**



**Literární soutěž  
a zlatá Nela**



**Slavnosti a ohňostroje**



# Obsah

## Téma: Příroda a vztah lidí k ní

### Badatelská konference str. 3

Krátká informace Matouše Černého o tom, na co musí být účastník badatelské konference připravený, aby s prezentací své badatelské práce uspěl.

### Život v ohrožení

#### Odpadky ohrožují život str. 4

Ekotým informuje o znečištění prostředí odpady.

#### Neuvěřitelná spotřeba plastových sáčků v Česku

Zpráva z přírodovědného semináře str. 5

Recyklace plastového odpadu str. 5-6

## My a příroda

### Receptář

#### Rýmovník – bylina na všechno str. 7

K čemu všemu může být tato rostlina dobrá a kde a jak ji můžeme pěstovat.

#### Naše hobby str. 8

Krátce o chovu motýla **martináče čínského**.

Podrobněji o masožravé rostlině **mucholapce podivné**.

#### Střípky z přírody str. 9-10

##### Martináč čínský je vlastně můra

Zajímavá zjištění o atraktivním nočním motýlovi.

##### Věrnost až do konce života

Ne u lidí, ale u papoušků. Ale domy si někteří staví stejně jako lidé.

##### Netahejte ještěrky za ocas

- jinak o něj přijdou. Podivuhodná schopnost ještěrek zachránit si život.

##### Přede mnou se neschováš

Zpověď chameleona

#### Příroda s úsměvem str. 11

##### Hádej, co je na obrázku

Soutěž pro všechny všímavé zájemce

## Aktuality a zajímavosti

### Zpravodaj str. 1

Co se stalo ve škole v listopadu a prosinci

### Den otevřených dveří str. 2

Obrazové zpravodajství z 1. 12., kdy škola byla otevřená pro každého

### Slavnosti a ohňostroj str. 12

Oslavy nového roku se bez ohňostroje neobejdou. Co je ohňostroj a kdo ho vymyslel?

## Slovo úvodem

Milí čtenáři,

jistě jste si všimli změny ve vzhledu i obsahu našeho časopisu. Redakce, která v tomto školním roce pracuje v novém složení, se pro tuto změnu rozhodla po debatě na jedné ze schůzek týmu. Vedla nás k tomu zkušenost, kterou jsme udělali na setkání redakcí školních časopisů v Brně (informace o něm na další straně).

Protože jsme školní časopis, budeme samozřejmě informovat o dění ve škole. Jen to vezmeme z trochu jiného konce. Chceme se více zaměřit na to, k čemu nás učitelé vedou ve vzdělávání. Naši spolužáci totiž dosahují pozoruhodných výsledků v různých oblastech. O tom, že jsou úspěšnými řešiteli všelijakých soutěží, všichni víme. Chceme, aby se o to, co zjistili, vědí, znají a umí, s námi čtenáři podělili nejen oni, ale i ti, kteří do soutěží nejdou.

V tomto čísle, i když vychází v době vánoční, dáme slovo těm, kteří se zabývají poznáváním přírody a vztahem lidí k ní. Protože učitelé usilují o rozvíjení našeho čtenářství i psaného projevu, zařadili jsme opět čtenářské okénko a otiskujeme některé zdařilé literární pokusy našich spolužáků.

Přejeme všem našim čtenářům příjemné prožití vánočních prázdnin a šťastné vykročení do nového roku.

Redakce (Zá)školáčka

## Literární začátky

### Literární soutěž str. 14-15

Nela Wardasová vítězkou Kalusova kalamáře

Báseň Děkuji Nely Wardasové

### Vyprávěj

Veselé rodinné historky tří žáků (ne žákyň) str. 16

Povídka na pokračování str. 17

Les – autorka Barbora Swatková

## Čtení a čtenářství

### Čtenářský koutek Marka Witase str. 18

Pouští a pralesem – upoutávka na dobrodružnou knihu Henryka Sienkiewicze

Čtou, nebo nečtou? - anketa o četbě žáků 5. Třídy

Záložka str. 19

Zůstaň se mnou – recenze Silvie Konečné

Dopisy-adresát literární hrdina str. 20

## Co se stalo v listopadu a prosinci

### Jsme ekologická škola

Naše škola získala v soutěži Ekologická škola v Moravskoslezském kraji 2016/2017, které se účastnilo 50 škol, referenční list „Ekologická škola v Moravskoslezském kraji“ a dárkový poukaz na nákup experimentálního vybavení pro přírodovědné obory v hodnotě 11 000 Kč.



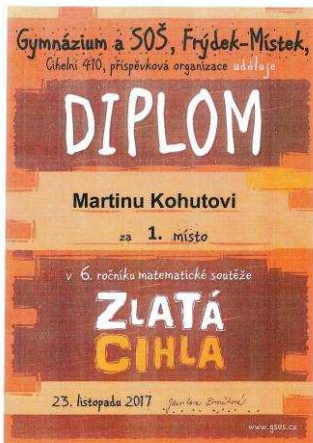
### Školní parlament uspořádal školní fotosoutěž

Tématem fotosoutěže byl podzim. Ze 17 fotografií, které parlamentu zaslali žáci prvního i druhého stupně, členové parlamentu ocenili nejvyšším počtem bodů fotografii Stelly Stuchlíkové ze 4. třídy.



### Matematika je pro naše žáky opravdu hrou

Naši sedmáci a devětáci se zúčastnili matematické soutěže Matematika hrou a přivezli hned několik cen. V řešení zajímavých matematických úkolů byla obě naše družstva opravdu dobrá. Martin Kohut, Nela Wardasová a Nikol Nogová z devítky obsadili třetí místo a družstvo sedmáků ve složení Martina Wardasová, Ondřej Zielina a Vojtěch Pytlík se umístili na druhém místě. Třešničkou na dortu pak je **první místo Vojtěcha Pytlíka v soutěži jednotlivců.**



### Zlatá cihla připadla Martinu Kohutovi

Gymnázium na Cihelní ulici ve Frýdku-Místku pořádá každým rokem matematickou soutěž pro žáky základních škol v regionu. Letos byl **nejúspěšnějším řešitelem** náš devěták Martin Kohut. Nemáte taky někdy pocit, že je Martin všude tam, kde se boduje?

### Na řeckou mytologii jsme jeli do Těšína

Žáci od pětky do sedmičky se seznamovali s řeckou mytologií v podání Nezávislé divadelní scény SemTamFór. Příběhy o Daidalovi a Ikarovi, o Orfeovi a Euridice, o Prometheovi a dalších hrdinech herci pojali opravdu osobitě, třeba když ženy hrály mužské role a muži zase ženské, nebo dokonce zvířecí. Takže když si teď děti budou číst Petiškovy příběhy, bůhví jak si ty postavy budou představovat. Ale byla to dobrá inspirace, možná si teď v některé třídě taky zahrají nějaký příběh třeba z naší minulosti.



### Redakce (Zá)školáčka sbírala v Brně zkušenosti

Zúčastnili jsme se vyhlášení vítězů celostátního kola soutěže Školní časopis roku 2017. Byli jsme na takové akci poprvé a musíme říct, že jsme si ji pořádně užili, i když jsme v soutěži neobsadili žádné z předních míst. Být patnácti v republice taky není k zahazení.

Doprovodný program stál za to.



### Byla u nás spisovatelka Zuzana Pospíšilová

Známa autorka představila dětem z druhé a třetí třídy

své knihy pro malé čtenáře. Čtyři z nich dokonce věnovala do naší školní knihovny. Zapojila děti do luštění, hádání a hraní si se slovy, a tak chvíle strávené s autorkou utekly jako voda.



# Den otevřených dveří

## aneb 1. 12. otevřeno pro každého!

**Kdo vstoupil, užil si, kdo nechtěl vejít, o moc přišel.**



Jen pojdte dál. Všichni hosté jsou nám milí, i ti nejmenší. Však k nám přijdou do 1. třídy.



Po schodech nahoru do podkroví a jste ve školním klubu. Tady si užijete všelijaké zábavy a činností, jako my po vyučování.

Hned vedle klubu je obrovská hudebna, tady si každý mohl i zatančit, jako někdy i my.



Angličtina nejsou jenom slovíčka a mluvnice, ani učebnice a písemky a zkoušení. Hraní rolí je nejlepší a nejzábavnější učení. Naše divadelní představení se určitě líbilo, potlesk byl velký.



Přírodopis, to je naše. Však máme skvěle vybavenou učebnu. Pátákům se určitě líbilo sledovat pod mikroskopem, jak vypadají třeba křídla včely.



Jirka je velký myslivec, tak si připravil soutěž v poznávání paroží. Ale těch poznávacích činností si tady každý užil víc.

Ani chemie nejsou jenom vzorečky. Co si tak vytvořit barevnou škálu pomocí zelí? To červené se k tomu hodí.



Ve fyzice se taky děla kouzla, třeba ta se statickou elektřinou nebo s odpuzujícími se magnety. A položit na sebe co nejvíce hřebíků, aby nespadly, to byl rébus.

Malá tělocvična je takové víceúčelová místnost. Odpoledne se tady konal vánoční jarmark. Opravdu se vydařil. Děti, od těch menších až po ty nejstarší, tady nabízely a prodávaly, co v době adventu vyrobily.



Cukroví, drobné dárky, vánoční dekorace. Atmosféra byla skvělá.



# Badatelská konference

Zúčastnili jsme se žákovské ekologické konference, která se konala na MŠMT v Praze



Filip Bosák, Emma Sušovská, Martin Kohut, Matouš Černý před MŠMT, abyste věřili, že jsme tam byli.

Než jsme do budovy ministerstva vstoupili, vyfotili jsme se. Bude to pěkná památka, až jednou budeme vypravovat potomkům o svém mládí. Konference se zúčastnilo 16 týmů se zajímavými badatelskými pracemi.

Matouš s Filipem prezentovali svou práci *(Ne)úspěšný stand-by režim*. Martin a Emma si připravili prezentaci *mikroorganismy kolem nás*.

Při výkladu jsme se pěkně střídali a zdálo se, že přítomné zaujal. Hlavně předsedající porota nám pak kladla všetečné otázky, na které jsme s přehledem odpovídali.

Nenechali jsme se ničím zaskočit. Své vystoupení jsme si jaksepatří užili a posluchači v sále se od nás jistě dozvěděli něco nového. No a my jsme udělali další skvělou zkušenost.



Mluvili jsme spatra a střídali se. Ten, kdo nemluvil, vždy obsluhoval počítač. Byli jsme fakt dobře sladení.



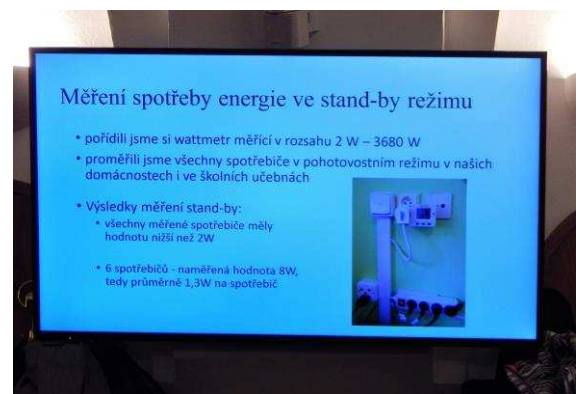
Pak jsme taky čelili otázkám od předsednického stolu.



Ale když bylo naše vystoupení u konce, spadl nám kámen ze srdce. Měli jsme to šťastně za sebou.



Konference se konala v pěkném sále s klenutým stropem. Bylo nám tam příjemně. Atmosféra byla pracovní.



Jak vidíte, opravdu jsme museli mít svá tvrzení podložena vlastními zjištěními.



Na otázky jsme se dost soustředili, to vidíte, že? No a pak jsme s přehledem na ně odpovídali.



Při přebírání certifikátů to bylo slavnostní i uvolněné zároveň. Pak už jsme si šli užívat prohlídky Prahy.

Foto: M. Luzarová Text: Matouš Černý, 9. B



## Odpadky ohrožují

### život

Příroda kolem nás je doslova zaneřáděná odpadky. Vidíme to na každém kroku. Zachycují to fotografie z celého světa.

### Fakta!



Každý z nás vyhodí za rok asi 150-200 kilogramů odpadu.

Ve světě se dnes vyprodukuje asi 1,5 miliardy tun odpadu.



<https://2o6xc029qclz1ztcv91aw7lr-wpengine.netdna-ssl.com/wp-content/uploads/2011/01/groundwater-contamination.jpg>

Asi 50 % komunálního odpadu končí na skládkách.

Přibližně 20 % odpadu končí ve spalovnách.

V ČR se recykluje jen asi 23 % odpadů.

Přes 30 % obalů využívaných ve světě v potravinářství končí v mořích.

Tisíce mořských tvorů umírají, protože omylem spolky igelitovou tašku, kterou si spletly s medúzou.



[https://primacdn.cz/sites/default/files/styles/landscape\\_large/public/turtle-eats-elastic.jpeg?itok=F7tZ1IM0&timestamo=1456151613&c=def\\_cloudinarv](https://primacdn.cz/sites/default/files/styles/landscape_large/public/turtle-eats-elastic.jpeg?itok=F7tZ1IM0&timestamo=1456151613&c=def_cloudinarv)

## Zaměřeno na plasty

Ve světě vzniká každý rok kolem 34 milionů tun plastových odpadů.

Lidstvo dodnes vyprodukovalo téměř 9 miliard tun plastového odpadu.

Američané zahodí **2,5 milionů plastových lahví za hodinu**.

Plasty činí v ČR 15 % komunálního odpadu.

Plastový sáček se rozkládá 25 let, plastový kelímek 75 let, PET lahev 100 let.

Polystyrenový jednorázový kelímek se rozloží za desítky tisíc let nebo taky vůbec.

Jednorázové kojenecké pleny se také nerozloží vůbec.

## Zastavme znečištění odpadky

### Co může udělat každý z nás

- V přírodě ani na ulici žádné odpadky nevyhazujeme.
- Můžeme **odpad třídit**, a to už doma.
- Sbíráme tříděný odpad doma i ve škole a odnášíme ho na sběrné místo.
- **Omezíme spotřebu** plastů.
- Můžeme zvolit jiné, alternativní obaly než plast – například papír a sklo.
- Obaly můžeme použít víckrát.
- Plasty nespalujeme v kamnech.

## Neuvěřitelná spotřeba plastových sáčků v Česku

**České domácnosti mohou za jeden den spotřebovat více než 26 milionů plastových sáčků.**

V přírodovědném semináři jsme dostali za úkol zjistit, kolik plastových sáčků doma spotřebujeme za jeden den. Každý z nás si vybral jeden den v týdnu, kdy to sledoval. V další hodině semináře jsme se pokusili o jakési vyhodnocení.

Na tabuli každý napsal svoje zjištění a pak jsme všechno sečetli:

$$2+2+5+4+10+10+7+8+4+7+2=61$$

V jedenácti rodinách jsme spotřebovali celkem 61 sáčků, průměrně to je skoro 6 sáčků na rodinu a den.

To číslo nás docela překvapilo. A to ještě nebylo všechno.

Paní učitelka nám zadala, abychom spočítali, kolik sáčků by za den spotřebovaly domácnosti všech žáků školy, kdyby taky potřebovaly 6 sáčků na den. Měli jsme vyjít z čísla 310 domácností. A to už jsme byli ohromení. Došli jsme k číslu 1860.

A tak jsme se pustili ještě do toho, jak velké číslo by vyšlo, kdybychom chtěli zjistit spotřebu domácností v celé České republice.

Na internetu jsme vyhledali stránky Českého statistického úřadu, kde jsme našli údaj, že v ČR je 4 375 000 domácností.



[http://www.thenewsminute.com/sites/default/files/styles/news\\_detail/public/plastic%20pollution-compressed.jpg?itok=9-lzufSg](http://www.thenewsminute.com/sites/default/files/styles/news_detail/public/plastic%20pollution-compressed.jpg?itok=9-lzufSg)

Podle našeho výpočtu by všechny domácnosti mohly spotřebovat za jeden den zhruba 26 250 000 sáčků. Tak to už je opravdu MASA KR!

## Recyklace

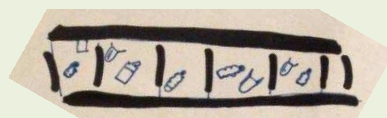
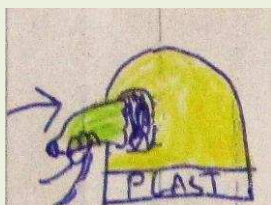
**Nejlepší není recyklování odpadu, ale žádný odpad neprodukovat**

### Cesta plastů za recyklací

Plasty vhadzujeme do kontejnerů.

Ty se v třídírně roztřídí do boxů,

pak se stlačují do kostek.

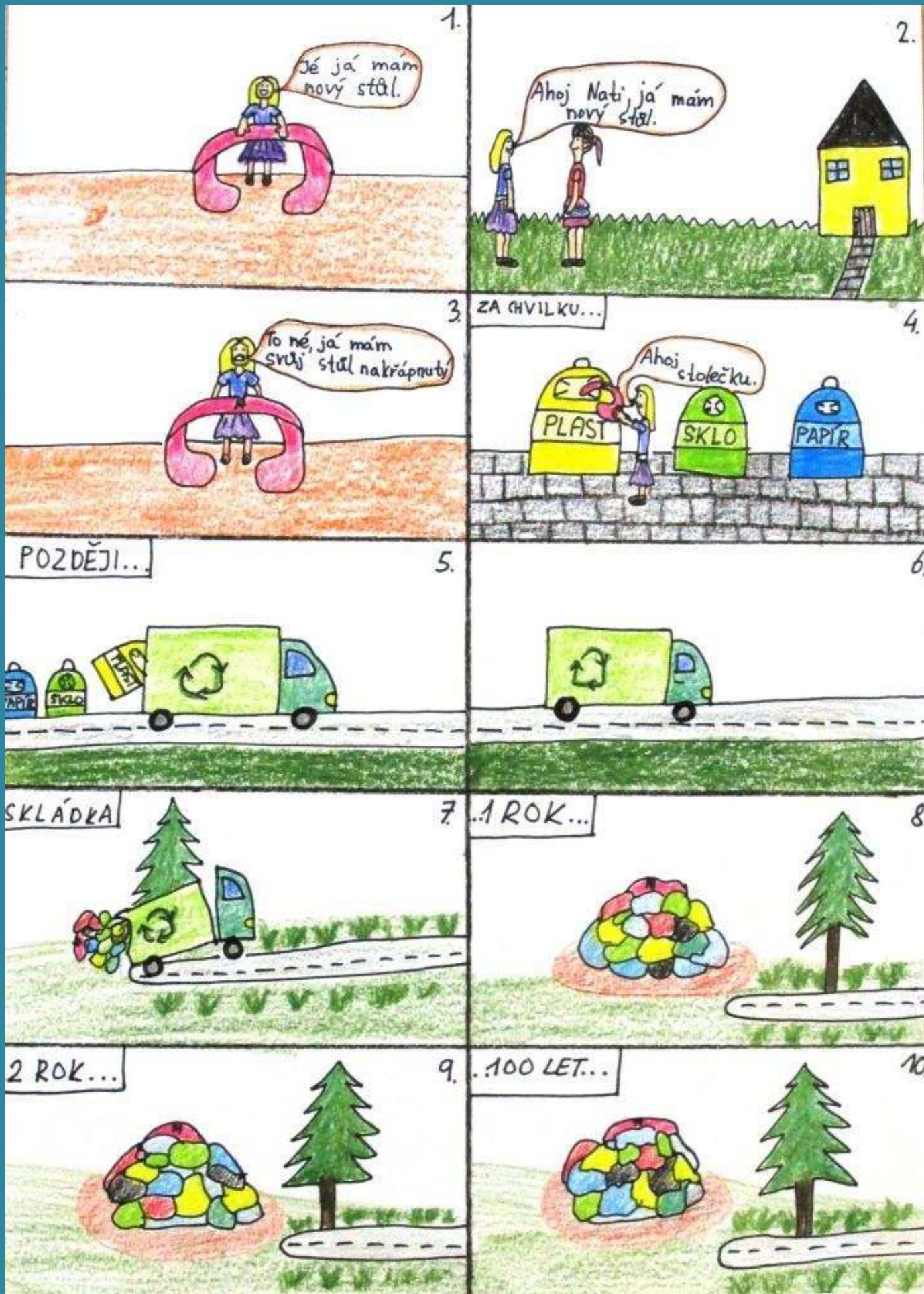


Poté se melou ve speciálním mlýnku a udělají se z nich plastové granule, ze kterých se například vyrábí:





# Příběh nesmrtelného plastu





## Rýmovník - - bylina na všechno

### Mnoho názvů

Původem je **rýmovník** odněkud z jihovýchodní Afriky, ale říká se mu také **mexický eukalyptus**, **kubánské oregano** nebo též **španělský tymián**. U nás se mu ještě lidově říká **molice**.

### Máte rýmu? Jste nachlazení? Dejte si rýmovník.

- ✓ **Pijte** čaj z listů dochucený medem a citrónem.
- ✓ Uštípněte list a **žvýkejte** ho.
- ✓ Přelomte list, přiložte k nosu a **čichejte** a **čichejte**, tedy inhalujte.

### Mnoho užití

Tyto názvy napovídají, k čemu všemu nám může rýmovník posloužit.

Je to opravdu všestranná bylina. Zažene nejen rýmu a nachlazení, ale i zažívací obtíže, a dokonce vás zbaví komárů a jiného hmyzu.

### Bodl vás hmyz?

Potřete otok a zarudlou pokožku šťávou z listů rýmovníku a svědění i podráždění kůže zmizí.

Pomáhá při ekzémech a lupence.

### Chcete se zbavit zažívacích potíží?

Ochuťte si jím maso, polévku nebo zeleninový pokrm.

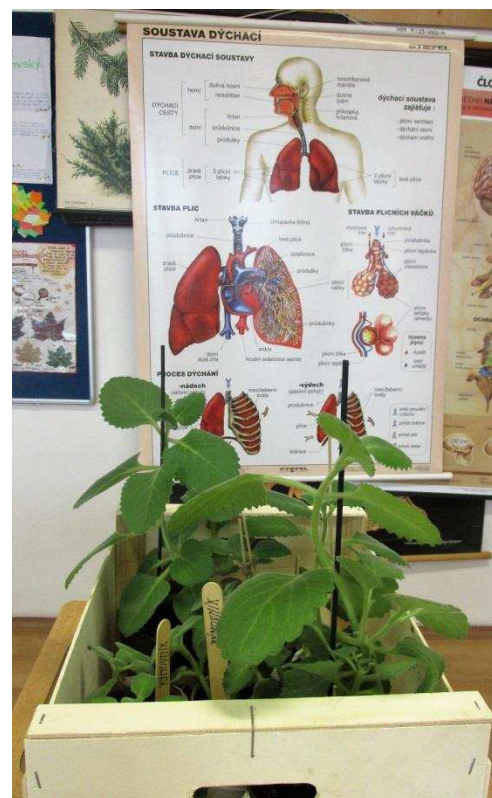
Rýmovník vám pomůže:

- ✓ čistit tělo od toxinů
- ✓ odstraňovat ledvinové kameny
- ✓ zbavit se žlučových kamenů
- ✓ podpořit imunitní systém



### Máte v bytě komáry?

Pořídte si rýmovník. Zaručeně svou vůní obtížný hmyz zapudí. Už nebudete potřebovat síť v okně.



Takto se rýmovníku daří v naší učebně přírodopisu.

### Pěstujte rýmovník jako my a úspěch máte zaručený.

Odštípnutou větvíčku nechejte ve vodě zakořenit, pak přesadte do substrátu.

Pravidelně zaštipujte, aby se rostlina dobře rozrostla.

Zalévejte, jen pokud je substrát suchý.

Martin Kohut zaštipuje a sleduje zdraví rostliny

Ideálním místem pro rýmovník je parapet okna obráceného na východ nebo na západ.

V létě se mu daří na balkóně nebo na terase.

V zimě jej při větrání odstavte od okna, nesnáší mrazivý vzduch.

Ekokroužek





## Chovali jsme martináče



Chtěla jsem, aby se moji spolužáci mohli s martináčem seznámit, a přinesla jsem do školy jeho kukly. Umístili jsme je do provizorního terária, které jsme vytvořili ze skříně. Pak jsme housenky kukly pozorovali a sledovali, jestli se vylíhnou motýli. Samozřejmě že jsme o líhnutí přišli. Motýli se z kukel vyklubali, ale v noci, jak se u nočních motýlů dalo čekat. A navíc byli pěkně maskovaní, úplně splývali s prostředím, které jsme jim v teráriu vytvořili. Jeden z nich se dokonce odvážil ven a seděl na kytce u okna. Motýli ale nežili moc dlouho, v zajetí je to jiné než ve volné přírodě. Navíc se vylíhli na podzim místo toho, aby v kukle přezimovali, jako to dělají v přírodě.

Přesto měl náš experiment užitek. Všichni spolužáci teď určitě martináče dubového poznají a určitě si nebudou myslet, že můry jsou jenom takový nepodařený motýli, kteří musí žít jen v noci, aby je nebylo vidět.

Foto: RED Text: Michaela Fornalová, 8. A

## Masožravá mucholapka podivná

Mucholapka je rostlina, a jak napovídá její název, patří mezi masožravky. Je jedinečná, protože způsobem lovu se naprosto liší od ostatních masožravek.

### **Kde je její přirozené prostředí?**

Najít mucholapku ve volné přírodě je velice vzácné. Museli bychom jet až do Jižní Karolíny v Severní Americe, tady je jediné místo, kde mucholapky žijí volně.

### **Proč má název *dionaea muscipula*?**

Protože svou kořist loví, je pojmenována podle římské bohyně lovu Dianě.

### **Jak loví?**

Jiné masožravky svou kořist jednoduše udusí. Zato mucholapka nejdříve hmyz naláká na sladký nektar na okraji lapacího listu a poté, co kořist podráždí alespoň dva z šesti citlivých chloupků, zaklapne čepel. Čepel se sevře velice rychle, běžně za půl sekundy, ale i rychleji. Oběť je uvězněná a proces může pokračovat dál. Mucholapka začne vylučovat do těla hmyzu trávicí šťávy. Během deseti dnů kořist rozloží, zůstane jenom její schránka.

### **Co loví?**

Jde především o drobný hmyz, jako jsou mouchy, komáři, pavouci nebo vosy.



### **Jak o ni pečovat?**

Pokud chcete mucholapku pěstovat, měli byste vědět, že:

- zalévá se pouze dešťovou vodou,
- přesazuje se jednou za tři roky,
- má ráda světlo a chlad, ale nevdává jí, když ji přes léto vystavíte přímému slunci, pak listy krásně zčervenají,
- přes zimu vegetuje a většinou se zatáhne do cibule.

Foto a text: Silvie Konečná, 8. A



## Martináč čínský je vlastně můra



Martináč čínský je motýl. Pochází z Číny, ale můžeme se s ním setkat i u nás v Evropě, a dokonce i v severní Africe. U nás se mu často říká martináč dubový, protože navštěvuje lesy, kde rostou hlavně duby.

Je to noční motýl, takže vlastně můra. Jako i jiné můry, je tento martináč velký (rozpětí jeho křídel může dosahovat 11 až 15 centimetrů) a jakoby sametově hebký. Je zbarvený do šedo hněda a na každém křídle má růžovožluté očko.

Právě proto, že je martináč noční motýl, mnoho lidí ani neví, že u nás ve volné přírodě žije tak velký a krásný motýl.

Foto: M. Luzarová Text: Michaela Fornalová, 8. A

U papoušků je zajímavé to, že si projevují lásku. Třeba tím, že si třou zobáky. To vypadá, jako by se líbali. Když se dva papoušci zamilují, jsou pak spolu celý život, nikdy se neopustí.

Zjistila jsem, že papoušek mnich si nestaví hnízdo, ale dům, do kterého pozve svoji samičku a pak tam spolu bydlí. Dům plete z větviček. Je to velká stavba, je v ní hodně místností. Každý papoušek tam má svou místnost, ale je tam i něco jako obývací, kde jsou všichni společně. V takovém domě může žít více rodin papoušků.

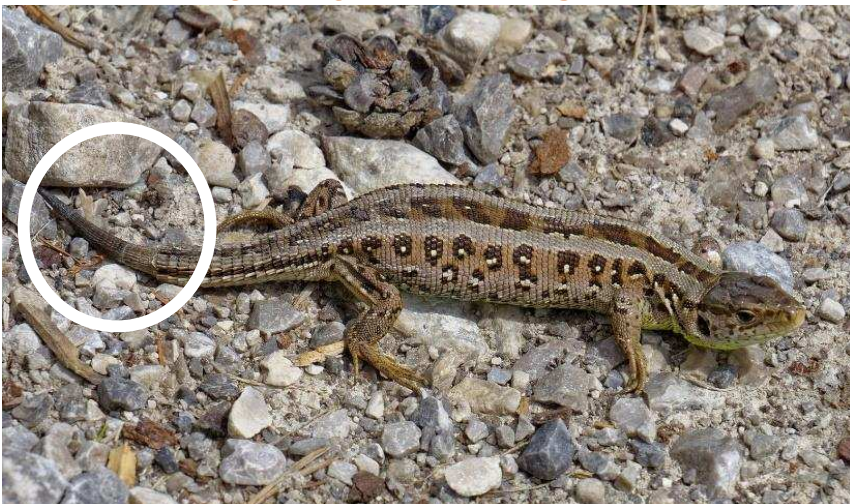
Nikola Labudová, 3. třída

## Věrnost až do konce života



Ondřej Kopány, 3. třída

## Netahejte ještěrky za ocas



V lesích u nás v Beskydech najdete ještěrky obecné. Může se zdát, že jsou úplně obyčejné, ale jsou velmi zajímavé. Když je budete pozorovat, zjistíte, že některé mají kratší ocas než ostatní a některé ho nemají vůbec. Proč to tak je?

Netahejte ještěrku za ocas, jinak o něj přijde. V nebezpečí se sama ocasu zbaví. Když se lekne, tak ztuhne a ocas se od těla odpojí, a ještě chvíli se hýbe. Po nějaké době ještěrce naroste ocas nový, ale je kratší a jiné barvy.

Ester a Samuel Szokalovi, 4. a 5. třída



## Přede mnou se neschováš

Víte vy, kdo já jsem? Přece chameleon. Ten nejdokonalejší tvor, který všechno vidí, ale jeho nemusí vidět nikdo.

Umím koulet očima do všech stran, a přitom každým na jinou stranu.

Něco k snědku uvidím, i když je to jeden kilometr daleko. Kam se na mě hrabe ostříž. (No, sebekriticky přiznávám, orel i sokol jsou lepší.)

Jedním okem koukám před sebe, a ještě třeba doleva, a druhým sleduju, co je za mnou. To je, co?

A vůbec, má ještě někdo jazyk tak dlouhý, jako měří on sám? Já teda jo!

Taky se umím perfektně maskovat a splynout s okolím, takže mě hned tak někdo neuvidí a nenajde.

A hele, nesnažte se mě naštvat, to potom můžu vypadat i takhle a vy se mě budete bát. Ha!

Když potkám samici, která se mi líbí, hraju všemi barvami. No uznejte, to taky neumí kde kdo.





# Příroda s úsměvem

## Hádej, hádej hádači – Co je na obrázku?



### Chcete malou nápovědu?

Nabídka možností vám určitě pomůže.

Na obrázku je:

- a) suché listí
- b) hmyz na suchém listí
- c) ještěr a suché listí

Ještě to nevidíte?

### Tak jedna nápověda navíc:

Jde o jedinečnou schopnost maskování, o umění splynout s prostředím. To umí zástupci hmyzu, vodních živočichů, ale i některých obratlovců, kteří žijí na souši.



Ještě pořád neuhádli?

Tak jestli vám to může pomoci, **na druhém obrázku je živočich ze stejné třídy plazů jako na tom prvním.** Taky se umí dokonale maskovat, že?

### Teď už ale opravdu poslední nápověda:

Příbuznou obou našich živočichů je ještěrka.

Tak, a teď už víte, co máte hledat, abyste hádanku vyřešili. Ale možná už dávno vyřešeno máte.

**Kdo chcete získat odměnu za správné řešení, přijďte si pro ni do knihovny.**

<https://epochalnisvet.cz/wp-content/uploads/gekoni.jpg>  
<https://img.abicko.cz/img/5/full/2726054-img-gekon-v6.jpg?v=6>

Barbora Pončová, 4. třída a RED



## Oslava nového roku bez rachotu a světelných efektů? Ani nápad!

Dnes se žádná větší oslava neobejde bez ohňostroje. Zábavní pyrotechniku si můžeme běžně koupit v obchodě. Teď, když se blíží konec roku, je jí všude plno. A tak lidé nakupují, aby mohli oslavit příchod nového roku s pořádným rachotem a světelnými efekty.

Ohňostroj je tedy pro nás celkem běžná věc. Ale

vždycky to tak nebylo. Kdo, kde a kdy na tak úžasnou věc přišel?

A věděli jste, že zábavní pyrotechnika je starší než střelné zbraně, i když obsahuje střelný prach? Škoda že lidstvo nezůstalo u využití střelného prachu jen k oslavám a k zábavě.

### Co je vlastně ohňostroj?

Je to působivé světelné představení s hlučným zvukovým doprovodem. Lidé zůstávají v údivu nad tou podívanou.

### Kdo ohňostroj vymyslel?

Číňané

**Kdy?** Asi před 2000 lety.

**Proč?** K zahánění zlých duchů a později k modlitbám za štěstí a prosperitu a k oslavám.

**Jak?** Z jednoduchého, ale důmyslného zařízení odpalovali rakety (jako dnes).

### Co se k ohňostroji potřebuje?

Explozivní směs, soli zabarvující plamen, rakety a odpalovací zařízení = pyrotechnika: pumy, fontány, rakety a římské svíce, petardy, dýmovnice ...

**Evropané** se seznámili se střelným prachem až ve 13. století (Češi v 15. století) a využili ho především k výrobě zbraní.

### Číňané vynalezli

černý střelný

prach – směs

dusičnanu

draselného,

dřevěného uhlí

a síry.



# Kde se točil Vinnetou

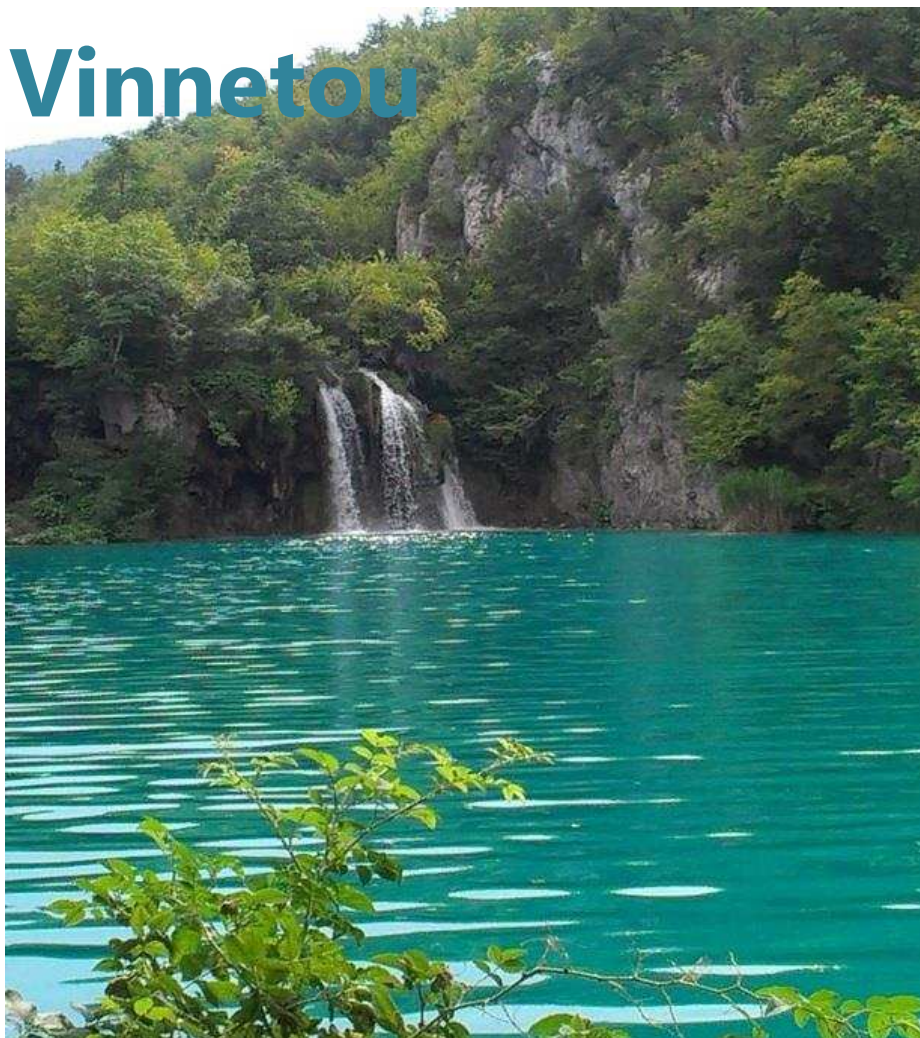
V minulém čísle jsem si přečetla recenzi od Marka Witase na knihu Vinnetou. Inspirovala mě k tomuto článku.

## Vzpomínka na Chorvatsko

Před lety jsem byla na dovolené v Chorvatsku, kde jsme byli ubytováni v přímořském Starigradu-Paklenici a kde jsme s rodiči kromě koupání v moři navštívili místa, na kterých se točily scény k filmu Vinnetou.

Na okraji rekreačního střediska byla vybudována vesnice „Tulza“, kde se natáčela většina scén. V národním parku Paklenica, který je vzdálený asi půl kilometru, můžete projít „Kaňonem duchů“ (dnes se jmenuje Vinnetouova stezka). Natáčela se tam scéna, jak Vinnetou nahání kmen Utahů do „Údolí smrti“. Všechna tato místa jsou tam označená.

Nedaleko, asi 15 km od města, teče bájná řeka „Rio Pecos“, která se ve skutečnosti jmenuje Zrmanja. Po řece se plavil Old Shatterhand s Vinnetouem. Na internetu jsme dokonce našli přesný popis, jak se dostaneme na místo, kde se „třikrát otáčí Rio Pecos“ a na kterém stálo „pueblo Apačů“. Hodně jsme se také dozvěděli od místních v muzeu. Tak jsme se vyhnuli místním



agenturám, které nás chtěly vzít na drahý výlet, ale samozřejmě neřekly, že se k „pueblu“ dá dostat jednoduše. Toto místo je opravdu skryté a nenápadné. Bavilo nás ho objevovat.

V rekreačním areálu je také muzeum věnované Vinnetouovi. Je malé, ale je toho v něm opravdu hodně! Staré kamery, indiánské lodě, pokoje, v kterých spali herci. Dokonce tam mají oblečení od Old Shatterhanda!

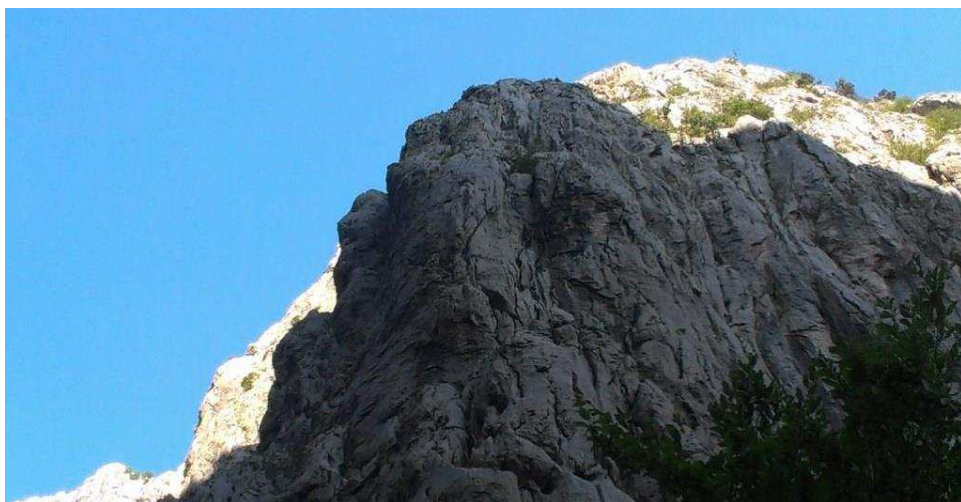
Bohužel tam nevidíte oblečení od Vinnetoua. V muzeu je také je hodně knížek o Vinnetouovi, jedna dokonce v češtině, jmenuje se „Vinnetou žije“. Také tam měli hodně malovaných obrázků Vinnetoua, které kreslily děti. Sama jsem jeden nakreslila.

Když jsme se vraceli z dovolené domů, zastavili jsme se u Plitvických jezer, kde se točily další scény k filmům o Vinnetouovi.

Největší jezero s vodopádem se jmenuje Kozák, ve filmu mu říkají „Padající vody“, a právě na tomhle jezeře se točilo hodně scén dílu „Poklad na stříbrném jezeře“. Hned vedle jezera najdete jeskyni, ve které byl ve filmu ukrytý poklad Apačů. I na tomto jezeře se můžete projet na lodi a prohlédnout si nádherné vodopády.

Byla to hezká dovolená a chceme si ji zopakovat.

Text a foto: Viktorie Kačorová, 6. A





## Nela Wardasová vítězkou literární soutěže

### Kalusův kalamář

Kalusův kalamář je soutěž pro žáky 1. a 2. stupně základních škol, kterou pořádá Základní škola Čeladná.

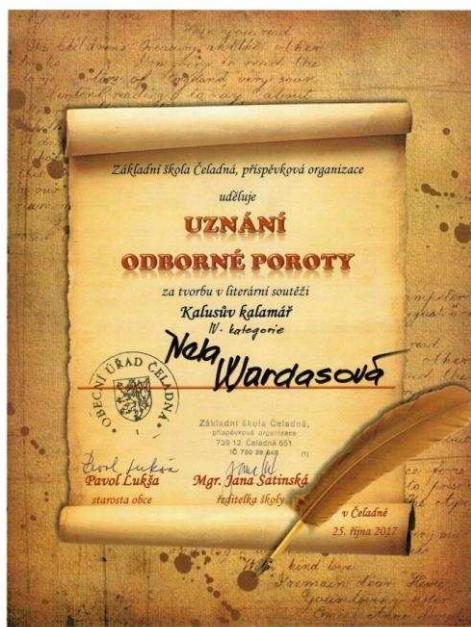
#### Proč má soutěž název Kalusův kalamář

Soutěž dostala název podle Josefa Kaluse.

Josef Kalus byl básník, který skládal básně o svém rodném kraji, o Beskydech.

Petr Bezruč ho nazval valašským slavíkem, protože jeho verše jsou velmi melodické a lidé v kraji si je velmi oblíbili.

Přestože je Josef Kalus už osmdesát let mrtev, jeho popularita mezi obyvateli valašských Beskyd je stále velká. Na jeho počest se každým rokem ve Frenštátě pod Radhoštěm koná recitační soutěž Kalusův chodníček a v posledních letech v Čeladné literární soutěž Kalusův kalamář.



#### Co je to kalamář?

Kalamář je název pro nádobu na inkoust, která byla součástí psacích potřeb v době, kdy ještě neexistovalo plnicí ani kuličkové pero.

← Nela a její tvůrčí soustředění

Úkolem účastníků je během hodiny vymyslet na zadané téma báseň jakéhokoli rozsahu. Téma se zadává na místě, takže se píše bez přípravy. Letos bylo obsáhlé – Rodina, moje jediná.

Pro Nelu Wardasovou nebyla žádná podmínka soutěže překážkou. Vyhrála jak u odborné poroty, tak v hlasování žáků. Nás, účastníky z naší školy Martinu Wardasovou, Richarda Kukucze a Silvii Konečnou i doprovod paní učitelku Iskrickou, její úspěch velice potěšil. A všichni jsme si odnesli skvělé zážitky.

#### Rozhovor se zlatou Nelou

*Bylo pro tebe lehké, nebo složité napsat za pouhou hodinu báseň na zadané téma?*

Ze začátku se mi to zdálo složité, ale pak jsem se rozepsala. Téma to bylo obsáhlé a já jsem psala od srdce.

*Skládáš básně ve volném čase?*  
Ne.

*Jaké byly tvé pocity, když jsi vyhrála jak u žákovské, tak u odborné poroty?*

Byla jsem hodně překvapená.

*Kdyby sis mohla vedle zadaného tématu zvolit vlastní, o čem bys psala?*

Žádné jiné bych nevolila. Vyhovovalo mi to zadané.

*Chtěla bys tuto soutěž zase někdy absolvovat?*

Pokud by to bylo místo školy ...  
😊

*Líbí se ti takový typ soutěže, nebo bys něco změnila?*



# Děkuji

Nela Wardasová

Děkuji, maminko,  
že při mně stojíš.  
Děkuji, maminko,  
že vždycky víš.  
Děkuji, maminko,  
že jsi můj poklad.  
Děkuji, maminko,  
že zaženeš můj hlad.  
Tady máš důvody,  
proč tě mám ráda.  
Prosím, buď vždycky  
jen moje máma.

Děkuji, tatínku,  
že jsi tu taky.  
Děkuji, tatínku,  
za všechny ty roky.  
Děkuji, tatínku,  
za krásné dni.  
Děkuji, tatínku,  
že tady jsi.  
Ty jsi můj otec  
a já jsem tvá dcera.  
Taky mě máš rád –  
tos mi řek včera.

Děkuji, babičko,  
za tvou velkou starost.  
Děkuji, babičko,  
že jsem nikdy nebyla JEN host.  
Děkuji, babičko,  
že jsem mohla být vnučka tvá.  
Děkuji, babičko,  
že jsi byla vždy tak svá.  
Tohle jsou mé díky pro tebe,  
tak ti je s úsměvem posílám  
do nebe.

Děkuji, sestřičko,  
za tvůj smích.  
Nesmát se s tebou  
to by byl hřích.  
Děkuji, sestřičko,  
že mě vždy kryješ,  
i když pak do mě celý den ryješ.  
Bez tebe nedám ani ránu,  
můžu za tě děkovat  
jen a pouze Pánu.

Děkuji, dědečku,  
úplně za všechno.  
Znám tě už od doby,  
co byla jsem děcko.  
Hráli jsme na schovku,  
dávals mi sladkosti ...  
Já tě mám, dědečku,  
ráda až na kosti.

Těchhle pět lidí mě dělá šťastnou,  
dřív, než půjdu spát a než mi  
zhasnou.

Chci vám jen říct, má rodino:  
Miluji vás nade vše  
a nevyměnila bych vás

ani za kino.





## Den blbec

Tento příběh se stal mé tetě Pavlíně.

V ranním autobuse do Frýdku-Místku si sedla na sedadlo vedle řidiče, protože vzadu jí bývá špatně. Skoro na konci cesty si kýchl tak, že jí vypadl přední zub, který má nastavený na čepu. Aby toho nebylo málo, zub obloukem doletěl na topení, kde zapadl do dírky a za žádnou cenu se nedal vytáhnout ven. Podařilo se ho vyndat až po dvaceti minutách.

Se zaprášeným zubem v kapse teta rychle došla na stomatologii, kde jí zub přilepili. Konečně mohla jít na transfúzní stanici, kam měla původně namířeno. Pravidelně tam chodí darovat krev. Avšak když chtěla po odběru slézt z lůžka, omdlela a ... opět si zub vyrazila, když padala na dárce plazmy, který ležel na vedlejším lůžku. Tentokrát se zub zakutálel přímo do rozkroku toho pána a nešťastná teta jej odtamtud lovila. Zděšený pán se ani nestačil bránit jejím lechtivým dotykům.

Ale co teď? Už jen pár minut tetě zbývalo do odjezdu autobusu. Takže rychle zpátky na stomatologii, smíchy nepokousat zubaře a včas, a hlavně se zavřenou pusou, dojet domů.

Petr Pták, 9. A



## To se může stát jenom mně

Bylo mi pět. Jednou ráno mi mamka oznámila, že bych se mohl odpoledne naučit vysávat. Po obědě mi dala pár instrukcí, tak jsem mohl začít.

Náš dům má sedm místností, včetně záchodu a koupelny. Začal jsem vysávat. Vše bylo v pohodě, šlo to lehce a rychle. Ale pak přišel osudný záchod. Tahle místnost je v domě nejmenší, proto se vysává až nakonec.

Otevřel jsem dveře. Udělal jsem malý pohyb s vysavačem. Ale nedával jsem pozor. Zvedl jsem trubici s kartáčem, když vtom se do kartáče zachytil toaletní papír, právě byl vyměněn nový. Naneštěstí jsem ho vysál celý. Toaleták ucpal trubku. Byl jsem byl smutný, protože nešlo vysávat.

Běžel jsem za rodiči, abych jim řekl, co jsem právě udělal. Docela jsem se bál, že budou křičet, ale vzali to s humorem. Oba si z toho dodnes dělají legraci. Před každým vysáváním mi říkají: „Pozor na toaleták!“

Tomáš Novotný, 7. B

## Dědova jízda

### aneb Dědův první zážitek s tobogánem

Jednoho krásného letního dne jsme se s babičkou rozhodli jít na borůvky. Mého bratra Matyho ale túry nebaví, proto se rozhodl, že dědu přemluví, aby s ním strávil odpoledne v aquaparku. Abyste rozuměli, děda není typ člověka, který by rád trávil čas v přeplněném bazénu, ale co by pro vnuka neudělal. Sám jsem byl zvědav, jak si to užije.

A zážitek si opravdu přinesl nezapomenutelný. Poté, co s Matym vystáli asi kilometrovou frontu u vstupného, se vydali hledat „místo na deku“. Bylo jasné, že si ho budou muset vybojovat, protože krásného letního dne využila ke koupání snad půlka města.

Sluníčko páliło a Maty se okamžitě hnál k bazénu. Děda za ním. V tu chvíli Maty zbystřil, v jeho zorném poli se tyčil vysoký tobogán. Děda hned pochopil, kam celá situace směřuje. Zděšen se snažil upoutat Matyho pozornost jiným směrem, ale bylo pozdě. Maty už se hnál ke kruhovému schodišti. Schody vyběhl čiperně jako kamzík. Děda coby bývalý trenér fotbalu se nemohl nechat zahanbit a schody také vyběhl, ne však jako kamzík, ale, dle jeho slov, spíš jako porouchaná lokomotiva. To ještě netušil, co ho čeká.

Jakmile se rozsvítilo světlo na semaforu u tobogánu, vzal Matyho na klín a naskočil do skluzavky. Bohužel slabý proud vody dědu nijak nezrychloval, až se místy zdálo, že uvízne v rouře navždy. Ale krátce po nich vyrazil skluzavkou nějaký kluk. Když uviděl uvízlého dědu, udělal kličku bokem a jako zázrakem dědu předjel. Ovšem za ním mířila skupinka dětí. Děda měl smrt v očích. Rukama i nohama začal pádlovat kupředu. Ovšem děti byly lehčí a rychlejší, a tak mu skončily za krkem. Tím ho však rozpohybovaly a děda z tobogánu vyjel nejen s Matym, ale s dalšími osmi dětmi na zádech. Jak sám říká, vytvořil fenomén „vodní housenka“.

Pak už Maty k jízdě tobogánem nikdy dědu nepřemluvil. Děda tvrdí, že některé zážitky rád přenechá babičce, aby jí to prý nebylo líto.

František Žuk, 9. A





## Les

Barbora Swatková

### 1. část - Osudová přitažlivost

Les. Vzrostlé stromy, mech a zvířátka? Ne, náš les za hřbitovem je temný. Často o něm přemýšlím, zvláště mě přitahuje. Ale mám zakázáno se k němu přiblížit. A vstoupit do něho? To už vůbec ne.

Jednou jsem se nudila a přemýšlela o tom, co budu dělat, když moje velmi zaneprázdněná mamka vešla do pokoje, aby mi oznámila, že venku jsou holky a ptají se, jestli jdu ven. Řekla jsem, že ano. Aspoň mám záminku vytrátit se do lesa.

Nebylo to tak snadné, jak jsem si to představovala. Nakonec nás bylo šest. Já(Sára), Kristýna, Tereza, Honza, Petr a Elen. Hráli jsme na schovávanou a já „pikala“ do sta. Našla jsem je hned, byli schovaní za domem a smáli se tak hlasitě, že je musel slyšet i hluchý. Jako prvního jsem „zapikala“ Petra. Teď počítal on. Utíkala směrem ke hřbitovu. Sedla jsem si za starý dub a čekala jsem na správný moment, ve kterém vejdu do lesa. Chtěla jsem jít k němu blíž, ale bála jsem se, aby si mě kamarádi nevšimli. Nakonec jsem sebrala odvahu a rychle jsem k němu doběhla. Stojím před ním. Srdce se mi najednou rozbušilo. Omdlela jsem.

Probudila jsem se doma. Vedle mne stála Terka. Když ostatní kamarádi viděli, že jsem vzhůru, přišli blíž. „Co se stalo?“ zeptala jsem se. Odpověděl mi Petr: „Hledali jsme tě, ale ty nikde. Jedině Kristýna si všimla, že běžíš k lesu. Tam jsme tě našli.“ Nedala jsem to na sobě znát, ale byla jsem našťvaná. Tak jsem se do lesa chtěla dostat, a teď ležím doma na posteli. Kluci odešli a zůstaly se mnou jenom Terka a Kristýna. Seděly jsme, ale ani jedna nepromluvila. Nastalo trapné ticho. Terku napadlo, že nejlepší by bylo odejít. Což byla pravda. Holky odešly. Já jsem chtěla ven, do lesa. Bohužel bylo osm večer. Ráno v pět hodin jsem si už balila něco k pití, svačinu a svetr. Moje nová výprava do lesa mohla začít. Běžela jsem. Vtom mě zastavil neznámý hlas: „Nechod tam,“ říkal naléhavě. Ale já i tak šla. Už jsem byla za hřbitovem, přede mnou byl můj temný les. Pomalu jsem zvedla nohu a vkročila jsem do něj.



## Pouští a pralesem

Pouští a pralesem je příběh o dvou dětech, Nele a Staškovi, které prožijí velké dobrodružství v Africe.

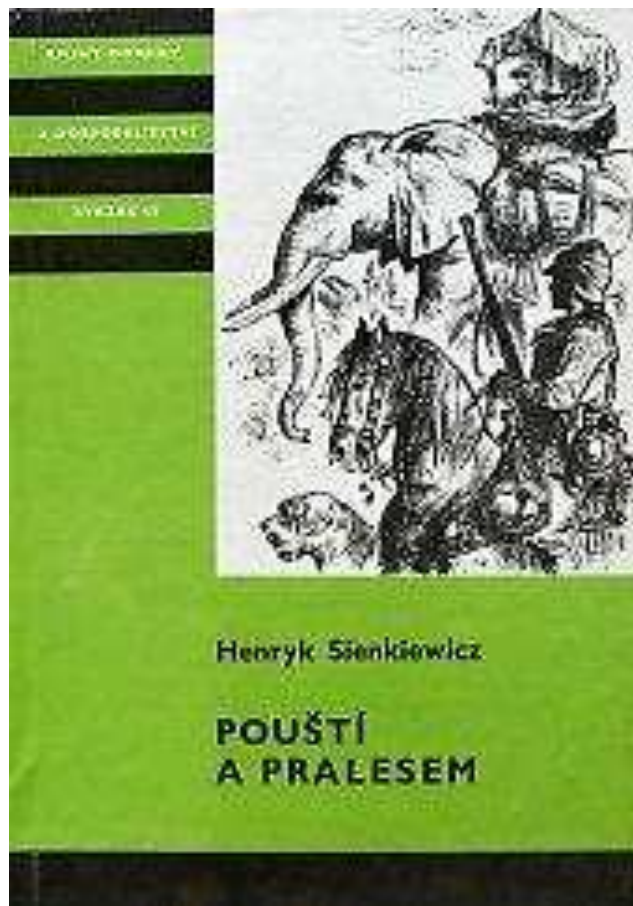
Napínavý příběh je od polského spisovatele Henryka Sienkiewicze.

Malá Angličanka Nela a její polský kamarád Stašek jsou děti pracovníků na Suezském průplavu v severní Africe. Když jednou jedou s rodiči na výlet, jsou uneseni. Ze zajetí se jim podaří uniknout, ale na cestě zpět za rodiči se musí dostat přes pouště, pralesy a území divokých domorodých kmenů. Co všechno musejí překonat? Cesta to bude dlouhá a určitě nabude jednoduchá. Jak se vypořádají s hladem, žízní a zákeřnými tropickými nemocemi? Podaří se jim setkat se s rodiči? To zjistíte, jen když si knihu přečtete.

Henryk Sienkiewicz napsal tento příběh už v 19. století. Zajímavé je, že se i dnes jeho kniha hodně čte. O tom, jak ji hodnotí dnešní čtenáři se můžete přesvědčit třeba zde: <https://www.databazeknih.cz/knihy/pousti-a-pralesem-42931?c=all>

Naši rodiče si určitě vzpomenou na Sienkiewiczovy romány o polských a křesťanských dějinách, třeba na knihy Ohněm a mečem, Křižáci a Quo vadis.

Marek Witas, 5. třída



## Čtou, nebo nečtou? Tot' otázka!

Chodím do páté třídy, a protože už od třetího ročníku máme čtenářské dílny, zajímalo mě, jak jsme jako třída na tom se čtením knih. Je mezi námi ještě někdo, kdo knihy nečte? A co vlastně děcka ve třídě rády čtou? Je to totéž, co čtu rád já sám, nebo mají radši něco jiného? Takže jsem se rozhodl uspořádat takovou malou anketu. Položil jsem spolužákům u nás ve třídě čtyři otázky. Odpovědělo na ně 22 žáků.

### Čteš rád?

Tak to byla otázka do prance.

**Ano – 6 žáků**

**Ne - 2 žáci**

**Jak co - 14 žáků.**

Po těchto odpovědích jsem byl zvědavý, jak děti odpověděly na otázky o tom, co rády čtou.

### Kolik knih jsi přečetl?

knih	0	1	2	3	4	5	6	...	19	...	32
žáků	1	1	3	8	6	1	1		1		1

Myslím, že s tímto výsledkem může být spokojená i paní učitelka.

### Která je tvá nejoblíbenější kniha

Žáci napsali názvy knih, já jsem je roztřídil podle žánrů takto:

Příběhy se zvířaty – 7 x

Deníky – 3 x

Komiksy – 3 x

Fantasy – 2x

Humor – 2 x

Dobrodružné příběhy – 1 x

Detektivka – 1 x

Sci-fi – 1 x

Pohádka – 1 x

### Jaké žánry rád/a čteš?

Sestavil jsem pořadí ze všech možných odpovědí. Takový je žebříček oblíbenosti žánrů:

Dobrodružné příběhy – 17 x

Komiks – 11 x

Záhady a detektivky – 10 x

Příběhy se zvířaty – 10 x

Fantasy – 10 x

Humor – 9 x

Sci-fi – 7 x

Horory – 5 x

Dívčí čtení – 4 x

Historické příběhy – 3 x

Encyklopedie a naučné k. – 3 x

Pověsti – 2 x

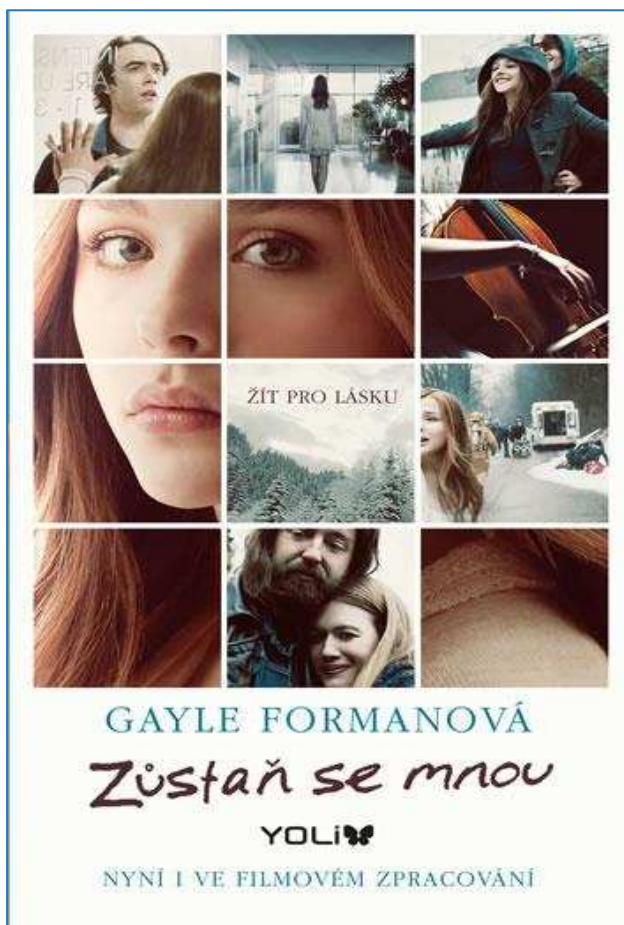
Pohádky – 1 x

Zjistil jsem, že moji spolužáci jsou na tom se čtením knih celkem dobře a že to, co čtou, je pestré.

Marek Witas, 5. třída



## Zůstaň se mnou



Autor: Gayle Formanová

Žánr: román

Nakladatelství: Yoli

Počet stran: 184

**Mia: Uvědomila jsem si, že umírání je snadné, zato žít je těžké.**

### Ukázka

Pozoruji, jak Kim s Adamem mizí v chodbě. Chci jít za nimi., ale jsem přilepená k podlaze, neschopná pohnout neviditelnými nohama. Teprve když zmizí za rohem, vzpomenu si a vyřáším za nimi, ale už nastoupili do výtahu.

Už jsem zjistila, že nemám žádné zvláštní schopnosti. Nemůžu procházet stěnami ani se vrhat střemhlav do poschod'ové šachty. Umím jen věci, které dělám ve skutečném životě., jen s tím rozdílem, že to, co dělám ve svém světě, je pro ostatní neviditelné. Alespoň to tak vypadá, protože si mne nikdo nevšimá, když otevírám dveře nebo tisknu tlačítko výtahu. Můžu se dotýkat věcí, dokonce manipulovat s klikami dveří a tak, ale doopravdy nikoho a nic *ne cítím*. Jako bych vnímala okolí přes stěnu akvária. Nedává mi to smysl, ale ono nic z toho, co se dnes událo, nedává smysl.

Skvělá rodina, milující přítel, nejlepší kamarádka, výtečný talent a cit k hudbě. To je život Mii Hallové, sedmnáctileté nadané violoncellistky. Vše se ale změní, když Mia jede s rodinou autem na výlet. Po dopravní nehodě, způsobené sněhovou kalamitou, se všichni členové rodiny ocitnou v kritickém stavu a bojují o život. Mia si myslí, že zůstala naživu. Viděla vše – svoji rodinu i zdravotníky, jak se každého snaží zachránit. Jen jí si nikdo nevšimá. Ať dělá, co dělá, všichni ji přehlížejí, jako by byla vzduch. A pak uvidí své tělo na nemocniční posteli. Všichni kolem ní pobíhají a stále něco zjišťují. V čekárně vidí sedět své přátele a slyší, co si kdo šeptne – doufají, že Mia bude žít. To, jestli bude žít, však nezáleží na doktorech, ale na samotné Mie. Ona se musí rozhodnout, co chce. Má odejít za svou rodinou, žít dál, nebo má vzdát boj o život, zemřít? Pak zůstane bez rodiny. Pak tady zanechá přítele Adama, kamarádku Kim i hru na cello ...

Četba této knížky nutí člověka zamyslet se nad sebou. Život bychom měli mít rádi takový, jaký je, vážit si toho, že ho máme a užívat si všech dnů a okamžiků.

Jestliže se raději díváte na filmy, než čtete, můžete se podívat na filmové zpracování příběhu. Režisér R. J. Cutler se rozhodl podle knihy natočit film, který měl premiéru v roce 2014. Dodnes má mezi diváky velký úspěch.



<https://i.pinimg.com/736x/e5/96/19/e596199aea41a48048012d42452459da--song-list-chloe-grace-moretz.jpg>

Silvie Konečná, 8. A



### Alan Marshall – Už zase skáču přes kaluže

Ahoj, Alane!

Opravdu mě zaskočilo, že i když jsi onemocněl obrnou, překonal jsi ji, hlavně ve své hlavě. Chováš se, jako by Ti nic nebylo, a to mě fascinuje. Jiný člověk by to už vzdal. Musel sis protřpět strašnou bolest, to by moc lidí nezvládlo, ale Ty jsi ji překonal, vydržel jsi to. Máš velkou kuráž.

Tomáš Bičanovský

### Lauren Myracleová – Čtrnáct- Neobyčejný deník obyčejné holky

Ahoj, Viki!

Při čtení knížky, kde jsi hlavní hrdinkou, jsem se nasmála i měla strach, a mám na Tebe spoustu otázek. Tak třeba, jaké to bylo, když Ti tom řekl, že má v batohu tučňáka? A měla jsi velký strach, když ses rozhodla se Sandrou toho tučňáka vrátit a při tom Vás chytil hlídač? Obdivuji Tě za Tvou odvahu, já bych neměla tušení, co dělat.

A jak zvládáš odchod Tvé sestry na vysokou školu? Bude se Ti po ní asi stýskat, že? Určitě s ní trávíš spoustu času.

Mám ještě jednu otázku. Jaké jsi měla pocity, když Ti rodiče oznámili nový přírůstek do rodiny? Já sama jsem zažila stejnou situaci. Myslela jsem si, že už sourozence nikdy mít nebudu. Když mi to mamka oznámila, měla jsem velikou radost. Sice jsem byla zklamaná, že to nebude holka, ale jsem nakonec ráda, že je to kluk.

Přála bych si, abychom se někdy potkaly. Myslím si, že toho máme spoustu společného.

Hanka Síbrová

### Rick Riordan – Percy Jackson

Ahoj, Percy!

Moc mě zajímalo, jaké to bylo, když jsi bojoval proti šesti obrům. Ještě jsi neměl svůj meč. Jinak jsi to dobře vymyslel, že ses postavil před dveře, a když obr hodil míč, uhnul jsi a dveře se rozrazily. Tak jsi zachránil děti, které byly uvnitř.

Moc Tebe a Tysona obdivuji, že se chráníte navzájem. Mně překvapilo, že když jsi hodil minci na zem, chvíli se nic nedělo a pak se vynořilo auto a vy jste nastoupili dovnitř. Mě by hodně zajímalo, jak to vypadalo uvnitř auta.

Percy, jsi můj hrdina. Držím Ti palce.

Jindřich Trněný

### John Green – Papírová města

Ahoj, Quentine!

Když jsem četla o Tvém životě, napadlo mě hned několik otázek. Tak třeba, jak ti bylo, když Ti Margo řekla, že zůstane v New Yorku a nepojede s Tebou na Floridu? Mně osobně by se to vůbec nelíbilo. Byla bych na ni našťvaná, že jsem kvůli ní musela projet půlku Států. Chápu sice, že když jsi byl do ní zamilovaný, že jsi asi nedokázal být našťvaný, ale stejně ... Doufám, že se jednou vrátí domů a padnete si do náručí.

Emma Sušovská

Hrdinové z knih jsou jako my. Mají svoje problémy dost často podobné těm našim. Prožívají a řeší skoro stejné situace jako my. Ale co je zajímavé, jejich situace a problémy se nakonec vždy vyřeší. Zato u těch našich se někdy zdá, jako by byly ze začarovaného lesa – ne a ne přijít na to, jak vyjít z problému ven.

A tak se někdy stane, že i když je podobnost čistě náhodná, ukáže příběh a jeho hrdina cestu i nám. Což je prima, ne?





Copyright: Silvie Konečná 2017







**Redakční tým:**

Martin Kohut, 9. A, Michaela Fornalová, 8. A, Silvie Konečná, 8. A, Daniela Pospěchová, 8. A, Viktorie Kačorová, 6. A, Marek Witas, 5. tř., Barbora Swatková, 6. B, Ondřej Švéda, 6. B

**Na čísle spolupracovali:**

Mgr. Magda Luzarová, Mgr. Jarmila Valášková, Matouš Černý, 9. B, Karolína Klodová, 7. A, kolektiv žáků přírodovědného semináře 7. třídy, kolektiv členů ekokroužku, Ester Szokalová, 4. tř., Samuel Szokala, 5. tř., Nikola Labudová, 3. tř., Barbora Pončová, 4. tř., členové čtenářského klubu

**Fotodokumentaci k článkům o akcích poskytli:** žáci a učitelé školy

**Autorka loga časopisu:** Natálie Kozlová, absolventka školy

**Editor:** Eva Fojtíková, školní knihovnice

**Vydavatel:** MZŠ a MŠ, Hnojník 120, p. o.

8. číslo vychází 19. prosince 2017